

jeg, at det Duffe om at faae Lærereinder, som i de senere Aar har gjort sig gjældende, vil gjøre sig gjældende i endnu høiere Grad. Med Hensyn til den økonomiske Side af Sagen, som det ærede Medlem ogsaa fremdrog, kan jeg rigtignok ikke se rettere, end at der i Virkeligheden kun bliver Spørgsmaal om en meget lille Sum. Efter Opgivelsen bliver jo den aarlige Drift anslaaet til 45,300 Kr., men naar Udvalgets Forslag med Hensyn til Forhøielse af Betaling for Halvdelen af Eleverne vedtages, saa vil derigjennem indvindes 24,000 Kr. Derved blive altsaa Statens Udgifter sat ned til 21,300 Kr. Naar samtidigt det ærede Medlem mente, at der burde ydes et større Tilskud til Eleverne fra Statens Side direkte som Hjælp til Undervisningen, saa forekommer det mig, at saa vil det Beløb, som Staten skal udbetale aarlig, synke endnu mere. Saa vidt jeg veed, begyndte paa Finantsloven denne Understøttelse for nogle Aar siden at sættes til 10,000 Kr., og de fordeltes da med 100 Kr. til 100 Elever. Dette Beløb forhøiedes senere til 15,000 Kr. aarlig, og derved fik det samme Antal Elever 150 Kr. hver. Hvis vi tænke os denne Understøttelse forhøiet til det Dobbelte, altsaa med 15,000 Kr., saa vil den Besparelse, som opnaas for Statskassen ved ikke at anlægge Statskole for Kvinder, men udele den større Sum til Legater, blive saare ringe, og det forekommer mig, at Spørgsmaalet om en saa lille Sum umulig kan være det Afgjørende. Det ærede Medlem nævnte ogsaa udtrykkelig, at i Sverige var der endog saa 2 saadanne Skoler, og mente, at det hidrørte fra, at der var 3 Elevafdelinger med Hensyn til Undervisningen, medens vi kun have 2. Det gjælder imidlertid ogsaa for Tydslands Bedkommende, at der er saadanne Skoler; der er ikke blot 2, men en hel Del af disse Statskoler for Kvinder, og i Norge har man nu ogsaa truffet Forberedelser dertil. Det blev allerede ved 1ste Behandling udtrykkelig fremhævet af den høitærede Minister, at Statskolen ikke skulde oprettes for at staffe flere seminaristisk uddannede Kvinder. Det var ikke Hovedsagen, men Tanken var mere den, dels at hjælpe dem, som ikke havde Raad, dels at danne en Slags Normalstole, hvoraf alle andre private Skoler saa at sige kunne se, hvorledes en saadan Skole bedst indrettes. Meningen er naturligvis paa ingen Maade at chikanere de private Skoler — tværtimod, jeg tror, de i saa Henseende vilde faae Gavn af Statskolen. Der blev ogsaa før hentydet til den store Forskjel, der er med Hensyn til Beføstningen. Det er Udvalget meddelt, at i de bedre Undervisningsanstalter for seminaristisk Uddan-

nelse af Kvinder her i Staden koster det omtrent 1,000 Kr. aarlig, og selve Undervisningen er meget kostbar; i det andet Aar koster den saaledes 24 Kr. maanedlig, det vil med andre Ord sige c. 300 Kr. aarlig. Det forekommer mig, at det paa den ene Side ikke er forbundet med nogen Betænknelighed for Statskassen at vedtage Oprettelsen af en saadan Skole, og at det paa den anden Side vilde være til utvivlsom Nytte og Gavn for mange ubemidlede Piger, som ellers umulig have Udfigt til at kunne gaa denne Skolebet, ligesom ogsaa Kommunerne vilde være særdeles tilfredse med at faae seminaristisk uddannede Kvinder i Stedet for de Koner og Mænd, som man nu ofte træffer, og som det sandelig ikke er ønskelig at beholde længer end høist fornødent. I det jeg iøvrigt ganske kan henholde mig til den ærede Ordfører, skal jeg sluttelig tillade mig at anbefale det nærværende Lovudkast paa det Bedste til Vedtagelse.

Mouvier-Petersen: Jeg maa dog gjøre det ærede sidste Medlem opmærksom paa, naar han fremhævede den økonomiske Side af Sagen og forment, at der ikke vilde være saa overordentlig stor Forskjel mellem en større Forøgelse af Bevillingen paa Finantsloven og Oprettelsen af et Kvindefeminarium som det her foreslaaede, at saavidt jeg opfattede ham, omtalte han ikke den Udgift, der vilde gaa med til Anlæget af, Opførelsen af dette Kvindefeminarium, der efter Lovforslaget er kalkuleret til 350,000 Kr. Dette Beløb bør dog ogsaa tages med i Betragtning, og man kan ikke, naar man taler om, hvad denne Anstalt i det Hele taget vil koste, blot lægge de Udgifter til Grund som, følge af Driften, sammenholdt med Indtægten af Kontingentet, der ydes af dem, der besøge Seminariet. Foruden denne Post maa ogsaa hele Anlægskapitalen tages med i Betragtning. Men forøvrigt maa jeg sige, at om den økonomiske Side af Sagen saaledes ikke har kunnet undgaa at have en væsentlig og vigtig Betydning, saa har den dog for os ikke været den afgjørende, og dersom vi havde samme Syn paa Sagen, nemlig at den var vigtig for Almuestolens Larv, skulde vi ikke have undladt at give Lovforslaget vor Stemme, blot alene af Hensyn til de Udgifter, som denne Sag vil medføre. Men det er netop derom, at Meningerne ere delte, og jeg tror ikke, at det kan nytte at fortsætte Diskussionen om det Punkt, thi der blive vi neppe enige. Jeg skal blot, inden jeg slutter, da baade den høitærede Minister og ogsaa den sidste ærede Taler omtalte den Opsat-